

Dne 25. června 1950 zahájila vojska Korejské lidově demokratické republiky masivní útok přes 38. rovnoběžku, dosavadní hranici s Jižní Koreou. Začala korejská válka, první horký konflikt války studené. Přímými protivníky zpočátku byli vojáci jihokorejské a severokorejské armády. Zakrátko se na straně napadeného státu v rámci akce OSN proti agresi vojensky angažovaly Spojené státy americké a dalších 15 států. Ani Korejská lidová armáda (vojska KĽDR) nebojovala bez spojenců. Na podzim roku 1950 se do bojů zapojili čínští "dobrovolníci". Bez sovětských dodávek, specialistů a Stalinova svolení by severokorejský vůdce Kim Ir Sen válku nezahájil. KĽDR našla podporu také v zemích sovětského bloku. Kromě nejrůznějších protestů a manifestací na mezinárodní scéně (například protesty proti "nezákonnosti" rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN, učiněného bez účasti Čínské lidové republiky a Sovětského svazu) začaly již v létě 1950 dodávky nejrůznějšího materiálu od knoflíků po lokomotivy. Na této pomoci se podílelo velkou měrou i Československo. Jeho vztahy s Korejskou lidově demokratickou republikou v období korejské války jsou tématem následujících stránek.

Historie československo-korejských vztahů v letech 1950-53 (a v následujících letech) je především příběhem československé pomoci válčící Severní Koreji. Tato pomoc měla několik podob - hospodářskou (poměrně velké dodávky nejrůznějšího zboží), diplomatickou (především na Valném shromáždění Organizace spojených národů a "mírovým" hnutím v souladu s politikou Sovětského svazu) a zdravotnickou (vyslání vojenské nemocnice v roce 1952). Do Československa byly také přijaty stovky sirotků a studentů ze Severní Koreje.